

20 Μαρτίου, 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/ντές]

ΡΕΝΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ,

Εφεσείουσα,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7764).

Καταφρόνηση Δικαστηρίου — Επιβολή ποινής — Ανάγεται στην δικαστική ευχέρεια του Δικαστηρίου και το Εφετείο επεμβαίνει μόνο σε περίπτωση που από το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης κρίνει ότι η επιβληθείσα ποινή είναι ανεπαρκής.

Παρακοή Διατάγματος — Διεκδίκηση αποζημιώσεων δυνάμει του άρθρου 42 του περί Δικαστηρίων Νόμου, 1960 — Ανάγεται στη δικαστική εξουσία του Δικαστηρίου, που ασκείται σε περιπτώσεις όπου υπάρχει μαρτυρία ενώπιον του, που να δικαιολογεί την επίδικση αποζημιώσεων.

Σε αγωγή της εφεσείουσας εναντίον των εφεσβλήτων για παράνομη επέμβαση στην ακίνητή της ιδιοκτησία κατά την διάρκεια της κατασκευής του δρόμου μεταξύ των χωριών Τσάδας -Λετύμπου - Χούλου στην Πάφο, το Δικαστήριο εξέδωσε στις 7.12.87 προσωρινό διάταγμα με το οποίο απαγορεύετο στους εφεσβλήτους και τους υπαλλήλους των να επεμβαίνουν παράνομα στην ακίνητη ιδιοκτησία της εφεσείουσας. Επειδή η έκδοση του σχετικού διατάγματος επίταξης καθυστέρησε μέχρι τις 24.12.91, διαπιστώθηκε ότι υπήρχε παρακοή του προσωρινού διατάγματος. Σε αίτηση της εφεσείουσας για καταφρόνηση του Δικαστηρίου και για επίδικση αποζημιώσεων για παρακοή διατάγματος δυνάμει του άρθρου 42 των περί Δικαστηρίων Νόμων, το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού διαπίστωσε τα πραγματικά γεγονότα, επέβαλε πρόστιμο ΛΚ300 στον εφεσβλήτο 4 και απέρριψε την αίτηση εναντίον των υπολοίπων εφεσβλήτων. Δεν επεδίκασε οποιοσδήποτε αποζημιώσεις διότι δεν υπήρχε ενώπιόν του οποιαδήποτε μαρτυρία που να δικαιολογούσε την επίδικση αποζημιώσεων.

Κατ' έφεση η εφεσείουσα ισχυρίσθηκε ότι η επιβληθείσα ποινή ήταν ανεπαρκής και ότι έπρεπε να είχαν επιδικασθεί και αποζημιώσεις σύμφωνα με το πιο πάνω άρθρο του νόμου.

Αποφασίσθηκε ότι:

5 α) Η επιβολή ποινής για καταφρόνηση δικαστηρίου είναι θέμα που εμπίπτει στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου και τίποτε δεν είχε παρουσιασθεί στην υπό εξέταση έφεση ώστε να πεισθεί το Εφετείο ότι η επιβληθείσα ποινή, υπό το σύνολο των περιστάσεων της υπόθεσης ήταν ανεπαρκής, ώστε να δικαιολογείται η επέμβασή του.

10 β) Αναφορικά με τις διεκδικούμενες αποζημιώσεις δυνάμει του άρθρου 42 των περί Δικαστηρίων Νόμων, το θέμα υπάγεται στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου και δικαιολογημένα ο πρωτόδικος δικαστής δεν είχε επιδικάσει αποζημιώσεις γιατί τίποτε δεν υπήρχε ενώπιον του που να δικαιολογούσε την επιδίκαση αποζημιώσεων.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

15 Έφεση.

20 Έφεση από την ενάγουσα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Ιωαννίδης, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 2055/87) με την οποία, σε διαδικασία καταφρόνησης του Δικαστηρίου για παρακοή διατάγματος, επιβλήθηκε στην καθ' ης η αίτηση 4 εργοληπτική εταιρεία πρόστιμο £300 χωρίς να επιβληθεί καμιά ποινή στους υπολοίπους καθ' ων η αίτηση.

Μ. Μιχαηλίδης, για την εφεσείουσα.

25 *Γ. Στυλιανίδης, για τους εφεσίβλητους.*

Κ. Αιμιλιανίδης, για τον εφεσίβλητο 4.

30 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία σε διαδικασία καταφρονησεως του Δικαστηρίου για παρακοή διατάγματος του, την οποία άρχισε με αίτηση της η εφεσείουσα, επεβλήθηκε εις την καθ' ης η αίτηση 4 εργοληπτική εταιρεία, πρόστιμο £300.- και καμιά ποινή δεν επεβλήθηκε στους υπόλοιπους καθ' ων η αίτηση.

Ουσιαστικά το παράπονο της εφεσελουσας είναι ότι η επιβληθείσα ποινή ήτο ανεπαρκής και ότι έπρεπε να είχε επιβληθεί ποινή φυλακίσεως στα φυσικά πρόσωπα εναντίον των οποίων εστρέφετο η διαδικασία, όπως επίσης ότι έπρεπε να είχαν επιδικασθεί και αποζημιώσεις σύμφωνα με το άρθρο 42 του Περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960. 5

Τα γεγονότα είναι σε συντομία αυτά. Υπήρξε σχεδιασμός και απόφαση κατασκευής δρόμου που να συνδέει τα χωριά Τσάδα-Λετύμπου-Χούλου και στην κατασκευή του οποίου δρόμου θα επηρεάζοντο μεταξύ άλλων κτημάτων και το τεμάχιο της εφεσελουσας-αιτήτριας. Η εργολαβία εδόθη στην καθ' ης η αίτηση αρ. 4 εργοληπτική εταιρεία και φαίνεται ότι ανατέθηκε η εκτέλεση ορισμένων έργων σε υπεργολάβο, οπότε στις 7 Δεκεμβρίου 1987 εξεδόθη από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου διάταγμα όπως "οι εναγόμενοι, υπάλληλοί τους, υπηρέτες ή αντιπροσώποι τους και πας έλκων εξ αυτών δικαιώματα παύσουν να επεμβαίνουν και όπως άρουν πάραυτα κάθε μορφή επεμβάσεως επί της ακινήτου ιδιοκτησίας της ενάγουσας". 10 15

Φαίνεται ότι η δημοσίευση των διαταγμάτων απαλλοτριώσεως και επιτάξεως καθυστέρησε μέχρι τις 24 Δεκεμβρίου 1991. Από της ημέρας επιδόσεως του διατάγματος μέχρι της ημερομηνίας εκείνης οι εκτελεστές των έργων ζήτησαν νομική συμβουλή και είχαν διαβουλευθεί ως προς το τί έπρεπε να γίνει. Από τις 24 Δεκεμβρίου με το διάταγμα της επιτάξεως η είσοδος στο κτήμα αυτό επιτρέπετο νόμιμα εφόσον υφίστατο το διάταγμα επιτάξεως. 20 25

Ο πρωτόδικος Δικαστής κάτω από τις περιστάσεις και όπως διαπίστωσε τα πραγματικά γεγονότα έκρινε ότι το ποσό των £300.- ως πρόστιμο για παράβαση του διατάγματος ήτο ικανοποιητικό κάτω από τις περιστάσεις και επιδίκασε επίσης όπως η Δημοκρατία καταβάλει τα έξοδα της αιτήσεως, απέρριψε δε την αίτηση εναντίον των 2, 3, 5, 6, 7 και 8 χωρίς διαταγή για έξοδα. 30

Η επιβολή ποινής για καταφρόνηση δικαστηρίου είναι θέμα που εμπίπτει μέσα στη διακριτική εξουσία του Δικα- 35

στηρίου και τίποτε δεν έχει παρουσιασθεί στην υπό εξέταση έφεση ώστε να πεισθεί το Δικαστήριο τούτο ότι η επιβληθείσα ποινή κάτω από το σύνολο των περιστάσεων της υποθέσεως ήταν ανεπαρκής και ότι ενεργώντας ως Εφετείο έπρεπε να επέμβει.

5

Όσον αφορά τις διεκδικούμενες αποζημιώσεις κάτω από το άρθρο 42 του Περί Δικαστηρίων Νόμου, το θέμα υπάγεται στη διακριτική εξουσία του Δικαστηρίου και δικαιολογημένα ο πρωτόδικος δικαστής δεν επεδίκασε αποζημιώσεις γιατί τίποτε δεν υπήρχε ενώπιον του που να δικαιολογεί την επιδίκαση αποζημιώσεων.

10

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα εναντίον της εφεσεύουσας.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.